

Con Chim Xanh

Con chim xanh ngộ thiệt! Không hề thấy có đôi. Không lẽ chim mờ cô? Hay chia thời gian biểu: đưa ở nhà uống rượu, đưa buồn chải kiếm cơm? Con chim xanh dễ thương, hãy nói cho tôi biết / vì sao em đi miết / một mình em, vì sao?

Con chim xanh trên cao, đậu trên rào dây thép, hai cánh của nó khép...chắc để lòng mở ra? Tôi nói thật thiết tha: anh yêu em nhiều lắm! Cõi đất trời tươi thắm / đậm một màu xanh em!

Tôi muốn ôm con chim / vào lòng tôi, ve vuốt. Tôi muốn nhìn tận mắt / màu mắt em núi non. Dĩ nhiên tôi muốn hôn, em, người yêu quý nhất! Em gần mà xa thật. Tôi đất, em là trời. Hai đứa đều mờ cô. Không có thời gian biểu!

Gió mùa Thu đang nín / những nhánh liễu, thì thào. Con chim xanh trên cao / ngó bờ sông, đăm đui. Nếu con chim biết nói, chắc tôi không làm thơ? Tôi gặp nó trong mơ...hay mờ mờ trước mặt?...hay không-gì-ngăn-cách...mà chỉ vì không-gian? Không gian không biên cương! Người, Quê Hương không có! Thương, thương con chim nhỏ, trời, ôi trời bao la...

Tim tím hoa ruộng cà...Con chim xanh vỗ cánh, để cho tôi cái lạnh / trải dài một bài thơ...

Trần Vấn Lệ

